

LIMBUS (4) *sb m*

sg *N* limbus (1). ◇ *G* limbusa (2). ◇ *L* limbusie (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Otchłań granicząca z piekłem, gdzie przebywają dusze patriarchów, proroków i innych sprawiedliwych w oczekiwaniu przyjścia Syna Bożego; czyściec [otchłań – limbus Cn] (4): Piekło czworąkie [...]. Trzećie wyfzłzey/ ktore zową mniŹy Czyściec. Czwarće ktore zową Limbus/ tám to byli Źwięci Oycowie/ ktore KryŹtus nąwiedzał y wybąwił po Źmierci Źwoiey. *BielKron* 467; A oycowie Źwięci/ ktorzy w LimbuŹie byli/ iuŹ z onego mieyŹcą byli wybąwieni. *WujNT* 851.*

*Szereg:»limbus ani (i) czyściec« [szyk 1 : 1] (2): Lecz chwałą Bogu/ iŹ y łami odŹczepieńcy wyznawąią/ Źe ani LimbuŹa/ ani czyŹcá záprzeć y zgłádzić nie mogli *WujNT* 404, 856.*

Synonimy: ciemnica, czyściec, otchłań, piekło.

KN